BLÁSMĚS

Leden 2019

Slovo šéfredaktorky

2019. Tyjo. Nevím jak vám, ale mě rok 2018 šíleně utekl. Asi to bude taky tím, jak moc se toho stalo. Tenhle rok jsem byla na vážně hodně skautských akcí. Jedno období to dokonce bylo tak, že jsem přijela a ani jsem nemusela vybalovat batoh, protože jsem hned další týden někam jela. Rok 2018 byl fakt super. Poprvé jsem jela na přepad, začala jsem vést…

Ještě musím dodat že byl tak super především díky KONVALINKÁM (teď myslím ty staré). Luv u girls<3

Přeji všem super rok. Poci

Slovo vedoucí

Musím říct, že i když prosinec patří k nejnáročnějším měsícům v roce, žiju z toho loňského ještě teď. I když za besídkou a dílnami stojí spousta práce, myslím si, že se vždy vyplatí, a to díky všem, co se jakkoli podíleli na přípravě, díky skvělým hercům a herečkám, tanečnicím a kameramankám a také díky divákům, kteří se na všechny přijdou podívat. Takže to jen tak lehké ohlédnutí za minulým měsícem a hurá do nového roku.

Nevím, jak vy, ale já si v zásadě žádná předsevzetí nikdy nedávám, protože je zpravidla nikdy nedodržím a potom jsem akorát smutná z toho, že to tak je. Takže jsem s tím smířená, stejně jako s tím, že až do konce března budu všude psát x. x. 2018, protože proč ne. I tak ale další rok přinese spoustu nového, jak to tak bývá.

A pro ty, co četli mé poslední slovo vedoucí, chci říct ještě jednu věc: Ježíšek mi pod stromeček donesl krásný kalendář na rok 2019, opět s Ledovým královstvím, který mi už teď visí v pokojíčku nad stolem. Doufám, že i vám donesl Ježíšek něco pěkného a já přeju všem šťastný nový rok! Sheia

Tento měsíc se můžeme těšit na…

5. 1. – Bruslení

5. 1. – Deskovky

18.-21.1. – Oddílová výprava

Oslavenci

7. 1.	Lemon	10. 1.	Vašek H.
24. 1.	Poppy	25. 1.	Kačka
27. 1.	Píďa	27. 1.	Emma J.
30. 1.	Matouš	31. 1.	Šimi

DESKOVKY

Baví tě deskové hry a nemáš si s kým zahrát? Přijd si po bruslení zahrát s náma.

Kdy: 5. ledna, od 15:00 do 18:00
Kde: Na klubovně
S sebou: Tvoji oblíbenou stolní hru

Těší se na vás Monča (605 885 451)

BRUSLENÍ 2019

Kdy: 5. 1. 2019
Kde: Na Kraví hoře
Sraz: U Dělnického domu
V kolik: v 9:00 (jedeme šalinou č. 9)
Návrat: ve 12:30 (nejpozději) tamtéž (Dělnický dům)
Co s sebou: brusle, pití, svačinu, teplé ponožky do bruslí, oblečení dle počasí na sobě, popřípadě i helmu,
cena 6-15let 50Kč, nad 15 80 Kč
V případě dotazů volejte na:727 840 095
Na všechny se moc těší Poppy ☺.

Registrace 2019

aneb kolik se platí za skaut příští rok 2019

Do konce roku je potřeba zaplatit registraci na rok 2019.
Členství pro jednoho člena činí na rok **800kč a za dalšího sourozence v 94.bo nebo 30.dbo + 550kč.** Za každé telefonní číslo v STS se platí **200kč**.
Příspěvky se posílají na bankovní účet střediska: **215180811/0300**. Jako variabilní symbol napište číslo oddílu **94 nebo 30** a **datum narození** a do zprávy pro příjemce uveďte **„registrace 2019 – jméno příjmení“**.
Například já Petr Zelený (800kč) z 94.bo jsem narozen 15.3.1986 a mám sestru Mirku Zelenou (550kč) v 30.dbo a 4 telefonní čísla v STS (4x200kč) zaplatím na střediskový účet 800+550+4x200=2150kč s variabilním číslem 9415031986 s poznámkou pro příjemce "registrace 2019 - Petr a Mirka Zelení".
Příspěvky se splácejí **do konce roku 2018** a hradí členství po celý kalendářní rok.
Příspěvky hradí pojištění pro člena na skautských akcích, hradí se z něj elektřina, topení a vybavení klubovny. V ceně je zahrnutý skautský časopis, který chodí 5x do roka na vaši uvedenou adresu na přihlášce do skautu.
Pro více informací mě můžete zavolat nebo napsat email.

Petr Petrák Zelený

722 005 020, peter.green@post.cz

Oddílovka 5. 12. 2018

Jako tradičně oddílovka je ve středu okolo páté a všichni začínáme pokřikem, ale tato oddílovka byla speciální, protože už před pátou hodinou jsme se chystali na mikulášskou nadílku. Kdy kopretiny společně s kluky 94 se převlékli za čerta, anděla a mikuláše. Potom si jen rozdělili nadílku pro děti a vyšli. Ale než všichni odešli, tak tu pro nás zůstala jedna skupina, aby i děti dostali něco od mikuláše. No a to si myslím, že je to velice super začátek. Potom co nám odešly všechny skupiny. Začali jsme si vyprávět proč je Mikuláš a kdy chodí. Na to jsme si společně zahrály pár běhaček, abychom všechny informace získali a dozvěděly se. Potom následoval rozdělený program pro světlušky a skautky. Světlušky kreslily dům. Co by chtěly v něm

a jak vypadá. Potom jsme se bavili o rodině a kdo by žil v jejich domě. Skautky měly debatu o rodičích potom co skončily si zahrály pár her. Víc už jsme toho nestihli jen si popovídat s kopretina jaká byla mikulášská nadílka. Zakončli jsme to oddílovým pokřikem.

Esty

Mikulášská nadílka

5.12., kdy jste mohly být na dozajista skvělé oddílovce, se konala ještě jedna akce. Kopretiny a skauti z 94.bo s námi vybírali peníze na dobročinnou akci prostřednictvím mikulášské nadílky.

Mirek nás rozdělil do skupin. Já byla ve skupině s Locikou, Veverkou a Frantou. S holkami jsme se převlékly a vyšly se podívat na lidi, co přišly na oddílovku. Mezitím se stala událost, která byla pro naší skupinku osudnou. Veverka, který měl vypsat čtyři domy, kam máme jít, vypsal jen dva. Poté jsme místo Veverky dostali Jirku a Adam nám rozdal mapu. Ta mapa měla však dvě trasy a jedna byla přeškrtaná, čehož jsme si nevšimli. Měly jsme lístek s prohřešky, ale byl strašně malý. Vyfotili jsme si ho, kdyby náhodou.

Vyšli jsme po špatné trase. Potkali jsme dvě náhodné rodiny po cestě a děti nám vždycky zazpívaly a dostaly něco z nadílky pro všechny případy. Zazvonili jsme u dvou domů- jednou neotevřeli a podruhé čert vystrašil holčičku. Pak jsme potkali skupinu, které jsme chodili po trase a vše si vyjasnili.

Po nějaké době nám došlo, že nestíháme. Jirkův táta byl naštěstí hodný a vezl nás k jednomu domu. Oni však těsně u nich zavolali, že to ruší. Tak nás tatínek zavezl k dalším. Byli tam dva kluci a ti se nebáli a všechno se zvládlo dobře. Šli jsme ke klukovi a holce, holka se bála, ale jinak nic strašného. Teda pokud nepočítám to, že jsme nechali na lavičce ten papír s prohřešky. To nám ale došlo, až když jsme zvonili u Lindy z našeho oddílu. Ta se nám k pár hříchům přiznala, my jí dali nadílku a vydali jsme se k poslednímu domu. Raději nebudu zmiňovat, kolikrát jsme ze zoufalství volali Mirkovi... Zazvonili jsme u dalšího domu, ale bohužel jsme zjistili, že maminka si přála, abychom tam přišli brzo a děti už spaly. To jsme ale bohužel z fotky nevyčetli, protože byla rozmazaná. Přišli jsme se zpožděním, ale jelikož nám zbyla náhradní nadílka, mohli jsme jí sníst.

Ponožka

Speciální schůzka Kopretin 12.12

Na schůzce, která se konala 28.12., jsme získaly pozvánky na galavečer- pořadatel neznámý. Poté jsme si měly vymyslet novou identitu- začít svůj život znovu. Zároveň jsme se mohly znát jenom s jedním člověkem, zbytek byl pro nás cizí. A tak jsem se domluvila s Áďou, že ona bude zpěvačka a já budu její tanečnice, a jelikož jsme si také měly vymyslet, jak jsme získaly pozvánku, tak Áďu napadlo, že jí dvě pozvánky poslal fanoušek a jednu dala mně.

Poppy a Poci nám během dvou týdnů poslaly instrukce, kde bylo několik úkolů a důležitých informací. Za úkol jsme například měly dát štěnici (sledovací zařízení) na pořadatele párty nebo ukrást notebook jakési Molly Mitchel. V infu stálo, že nemáme dělat hluk na klavírních koncertech, že je objekt střežen kamerami, a když si všimnou, že se chováme podezřele, spustí se alarm a máme okamžitě zdrhat. Nemáme se držet ve velkých hloučcích, máme se převléknout až tam, že se máme chovat přirozeně a že si máme dát na čas s plněním úkolů.

S holkama jsme se domluvily, že si dáme sraz na zastávce o půl hodiny dříve, protože jsme si musely rozdělit práci a úkoly. S Áďou jsme dostaly na starost vyměnit sošku slona a získat drogy za co nejméně peněz.

V šest jsme šly na domluvené místo, před bránu, kde jsme se potkaly s Poppy a Poci. Ty nám sdělily, že potřebujeme informace o lidech na párty, a že na to mají v FBI speciálního agenta, který ty informace má, ale nedá nám je zadarmo. Naše kapesníky a bonbóny však nechtěl. Chtěl peníze, které jsme musely posbírat po cestě na Bílou horu. Opět jsme se domluvily na srazu u brány a když jsme došly k poslednímu "penízku", vrátily jsme se zpět. Přes bránu jsme viděly jakési dva muže, a tak jsme se za nimi vydaly. Jeden byl ten, co měl informace a druhý tam byl z neznámého důvodu. Snažily jsme se s němi smlouvat, ale dopadlo to pochopitelně tak, že jsme jim stejně daly vše, co jsme měly. Chlápci odběhli a za chvíli už přicházela Poci a Poppy. Přiřadily jsme fotky ke jménům, řekly si s holkama poslední ujasnění, při kterém jsme dostaly sošku na výměnu a peníze na drogy, a šly jsme se převléct na záchody u sálu. Vytáhla jsem falešné brýle, ve kterých jsem vypadala jako moucha, kabelku, šaty a podpatky. Bylo zvláštní holky vidět vyparáděné, myslím si, že jsem je tak mockrát neviděla.

Vyšly jsme z toalet a musely jsme ještě chvíli počkat před dveřmi sálu, ze kterých vycházela VeVe a Katty se svojí družinkou. S Katty jsme si povídaly o mých botách. Popřála mi hodně štěstí při utíkání, měla jsem si vyzkoušet, jak běhám do schodů, ze schodů a po "rovině". Muselo to vypadat velice směšně. Po dvou skupinách v kratším časovém intervalu jsme se vydaly do klubovny. Hrála tam hudba a na stole bylo jídlo. Pochopitelně jsme se nejdřív nahrnuly k jídlu a mluvily jsme jen mezi sebou. Kačka mě upozornila na modrý reprák z naší noční hry (článek najdete ve starší BS). Poté si většina z nás sedla ke stolu. Prcek a Kačka měly za úkol získat od Dawida Sharpa vzorec na výpočet pravděpodobnosti lidí, co tam neměli co dělat, a tak se s ním hned zapovídaly. A tak jsme je tam nechaly a šly jsme se bavit s ostatními a dělat potřebné věci. Rajče a Narnie měly hodit uspávadlo do pití Mii Webster, ale ona si s nimi z neznámého důvodu nechtěla dát přípitek. Postávala jen tak u okna, kde byla rukavice (namísto sošky slona). Přišly jsme s Áďou za ní a začaly jsme se s ní nezávazně bavit. Přiblížila jsem se k ní, chtěla jsem to nenápadně vyměnit, ale najednou si ji zavolaly dvě dámy kvůli botě a tak jsme měly skvělou příležitost. Upřímně si myslím, že si toho musel všimnout každý, kdo tam byl, ale alarm se neozval, a proto jsme pokračovaly v normálním chování.

Najednou nás svolaly klavíristky kvůli prvnímu vystoupení. Poslechly jsme si dvě úchvatné skladby (hlavně Mango na ledě). Holky získaly kartu do V.I.P. salonku, do kterého po konci představení zmizelo pár lidí. Rajče s Narnie tam po chvíli vešly taky. Daly jsme se znovu do řeči s Miou, která se po chvíli zeptala, jestli náhodou nemáme rády zábavu. Holky řekly, že ne a odešly, ale my s Áďou jsme tam pochopitelně zůstaly. Mia nám nabídla pytlík bílého prášku za 300 000,- . Tolik jsme však neměly a začaly jsme proto smlouvat. Nakonec jsme se domluvily, že za každý drb o někom z párty nám sníží cenu o 20.000,- Šly jsme s Áďou ven, přepočítaly si peníze. Bylo jich 120.000. Namyslely jsme si pár klepů a vrátily jsme se zpátky. Začaly jsme říkat jednu blbost za druhou, a tak jsme z Prcka udělaly bulimičku, Burger byla sirotek a lidi V.I.P. salonku bývali bezdomovci. Také jsme řekly, že klavíristky hrají z cédéček. Pak se ohlásilo další vystoupení, tak jsme se nakonec domluvily, že po koncertu každý dostane, co chce.

Skončila poslední skladba s názvem V.I.P. a klavíristky odešly. Dostaly jsme pytlík drog a tím jsme dokončily naše úkoly. Mia konečně přikývla na

přípitek a už zbýval jen Sonin a Burgerův úkol kontaktovat agenta v utajení. Podařilo se a dostaly jsme vzkaz. Vyběhla jsem ven a oznámila to Poppy a Poci. Soňa si ho prohlížela, ale najednou se spustil alarm. Všechny jsme se snažily protlačit ven, běžela jsem na podpatcích jako šílená, ale rádkyně nás zastavily. Přečetly jsme si dopis nahlas. Stálo tam, že nás někdo z našich řad zradil. Musely jsme to však nechat na příští schůzku. Daly jsme si zpětnou vazbu a šly domů. Schůzka byla velice promyšlená, moc za ni děkuji!

Ponožka

Vánoční dílny

Již tradičně jsme se v sobotu před besídkou sešly, abychom daly vzniknout nejen vánočním dekoracím a dárečkům. Dílničky byly letos velmi pestré, mezi stanovišti jsme mohli najít i doposud nevyzkoušené výtvory, jako byly například gumičky do vlasů s mašličkami. Dosti netradičně pak působila také „předvýroba“ těsta na muffiny, které doma stačilo jen zalít vodou a bylo nachystané k přípravě. Krom toho jsme si mohli pěkně pokreslit hrnečky a mističky, vytvořit si bambulky nebo se podílet na tvorbě našich oddílových kalendářů. Ke všemu tomu nám samozřejmě hrály koledy a Tutek se nám postarala o skvělou horkou čokoládu se šlehačkou.

Mate

Vánoční besídka

Jako každý rok se konala jedna z mých nejoblíbenějších akcí roku – Vánoční besídka. Sešli jsme se v dělnickém domě a začali vše připravovat. Někteří trénovali nacvičená vystoupení, někteří vařili čokoládu a někteří, co neměli co dělat si prostě povídali.

Když akce začala, zaplnil se sál maminkami, tatínky, babičkami i dědečky, kteří nedočkavě očekávali vystoupení svých ratolestí či vnoučátek.

Na této akci jste mohli vidět spoustu různorodých představení. Benjamínci měli krásné vystoupení, při kterém zpívali písničku Večerníček a dokonce měli na hlavách tématické novinové čepičky. Bledulky nám zahráli scénku na téma Mickey maus, sasanky scénku na téma Scooby doo a sedmikrásky taky nějakou scénku. Bledulky dokonce tancovali a kopretiny měli video.

Na konci jsme si zaspívali koledy a rozdali si dárečky. *Poci*

Představení rádcovského kurzu Perun

Rádcovský kurz

Perun

Ahoj Kiwi, ty a Vanad jste úspěšně absolvovali rádcovský kurz s názvem Perun, proč má kurz ve svém logu blesk?
Perun je slovanský bůh bouře, blesku a hromu, takže proto je tam blesk.

Proč sis vybrala tento kurz? Je v něčem jiný?
Tak Perun mě uchvátil hned na začátku. Na začátku jsem vůbec nevěděla ani co to rádcovský kurz znamená, a proč jsou u nás tři, Helianthus, Rozrazil a Perun. Hned od začátku mi bylo předkládáno, že Perun je nejvíce přednáškový, takže pro hodně chytré, Rozrazil, že je nejdelší a pro šprty, a

Helianthus je plný našeho vedení. Tyto rozdíly měly být však opravdu nepatrné, jak nám naše rádkyně kladly na mysl: „ všechny tyto kurzy jsou si velice podobné, a liší se opravdu málo. Mají stejný úkol, připravit vás na rádcování. Proto v tom nebude až takový rozdíl." Později jsem si začala sbírat informace od kamarádek, které už kurzy prošly, a nezdálo se mi, že by byl nějak pro „ty chytré". Bylo tam pár opravdu chytrých lidí, ale to určitě na všech kurzech. Perun se mi zdál takový hodně záhadný a plný zážitků. Neprošla jsem si i ostatní kurzy, to opravdu ne, ale jsem moc ráda, že jsem byla na Perunu. Neměnila bych.
Podle mě je Perun hodně zážitkový, v čemž mi opravdu vyhovoval. Učila jsem se všechno hrou a za pochodu. Navíc jsem si to opravdu užila, kurz byl plný různých her. Nejvíce mě bavily večerní bojovky, doplněné na adrenalin.

Co si tam všechno zažila? A co tě namotivovalo nejvíc do vedení družiny?
Mám opravdu hodně super zážitků z celého, až příliš krátkého období, kdy jsem byla na RK Perun. Poznala jsem nové lidi, udělala si spoustu přátel, dozvěděla jsem se spoustu nových věcí a nesmím zapomenout na spoustu zajímavých her. Vším co jsme dělali se nás vedoucí snažili někam posunout. Abychom si toho hodně zkusili, uvědomili, a něco se i naučili. Nejvíce jsem si užila ale hry, hlavně večerní bojovky plné adrenalinu. S tím také dávali důraz na to, že je důležité si umět i hrát, ne jen se vzdělávat. Tyto bojovky mě nejvíce namotivovaly do vedení družinky. Vím, jak moc mě bavily. Chtěla bych, aby si i moje děti, které vedu, a které jednou povedu, také tolik užily hry, které jim nachystám. To mě namotivovalo asi nejvíce.

A co dál? Jaký kurz to bude teď?
Zatím ještě nevím, kam přesně dál. Rozhodně se chci dále vzdělávat. Hodně mě baví zdravověda, takže asi zamířím spíše tímto směrem. Kdo ví? Určitě mě toho chytne ještě spousta dalšího. Chci si ale také užít hromadu zábavy s kamarády, s kmenem. Takže to ještě úplně nehrotím.

Díky za rozhovor *Šmako*
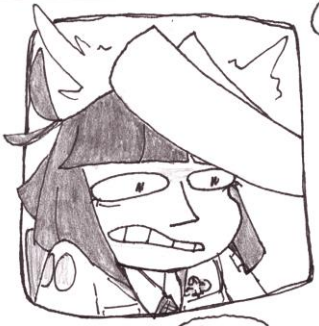
5. SKAUTKA JE ZDVOŘILÁ